

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobkyne: **B.N.**, J., zastúpená advokátom: *JUDr.J.B., K.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 25858/2006 zo dňa 28.12.2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/40/2007-137 zo dňa 13.02.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/40/2007-137 zo dňa 13. februára 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **povinný zaplatiť** žalobkyni na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 60,44 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 28.12.2006, č. 25858/2006 v spojení s rozhodnutím Colného úradu Košice zo dňa 03.04.2006, č.: 21669/2006-5632 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že žaloba je dôvodná

vzhľadom na to, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutia colných orgánov sú pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť nepreskúmateľné.

Prvostupňový správny orgán, okrem iného rozhodol o vymeraní colného dlhu, ktorý vznikol podľa § 198 ods. 2 colného zákona v okamihu nezákonného odňatia tovaru spod colného dohľadu a to dňa 03.03.2000, keď žalobkyňa osobné motorové vozidlo zn. B. imatrikované v Švajčiarsku použila v rozpore s ustanovením § 160 ods. 2 druhá veta vyhlášky č. 17/1994 Z.z. a naplnila materiálne znaky postavenia dlžníka podľa § 198 ods. 3 písm. c/ Colného zákona. Colný úrad určil hodnotu predmetného vozidla (384 000,-- Sk) v súlade s ustanovením § 154 ods. 1 a § 406 colného zákona č. 238/2001 a vymeral žalobkyni colný dlh vo výške 193 072,-- Sk, pozostávajúcich z cla v sume 384 732,-- Sk z toho sadzba 17/1% = 65 790,-- Sk, DPR (5% z 384 732,-- Sk) = 19 237,-- Sk a DPH (23% z 469 759,-- Sk) = 108 045,-- Sk .

Posúdiť zákonnosť rozhodnutia je možné za predpokladu, že rozhodnutie je náležite odôvodnené tak, aby odôvodnenie poskytovalo skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia a z jeho obsahu bolo možné zistiť na základe akých dôkazov a skutočností, a akej správnej úvahy dospel správny orgán k záveru, ktorý je vyhodnotený vo výroku rozhodnutia. Správny orgán nepreukázal a v rozhodnutiach jasným a zrozumiteľným spôsobom nevysvetlil ako dospel k záveru, že žalobkyňa je dlžníčkou, a teda že získala alebo držala tovar odňatý spod colného dohľadu a zároveň po čase získania, alebo uschovania si bola vedomá, alebo si mala byť vedomá, že tovar bol odňatý spod colného dohľadu. Správne orgány sa dôsledne ani nezaoberali ani argumentáciou žalobkyne v jej odvolaní zo dňa 29.12.2004 proti skoršiemu rozhodnutiu Colného úradu Košice zo dňa 10.12.2004. Krajský súd dospel k záveru, že postup správnych orgánov je v rozpore s § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní, podľa ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné poklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania a § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní, z ktorého je vyplýva pre odvolací orgán oprávnenie a súčasne povinnosť preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Absolútne nepreskúmateľný je aj spôsob určenia colnej hodnoty motorového vozidla, s ktorou súvisí vymeraný colný dlh, ani výpočet colného dlhu (výpočet základu DPH). Krajský súd preto zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 250 ods. 2 písm. f/ OSP. Podľa právneho názoru žalovaného došlo v tomto prípade k nesprávnomu právnomu posúdeniu veci krajským súdom. Vyhláška č. 17/1994 Z.z. o oslobodení tovaru od dovozného cla (ďalej len vyhláška) v § 160 upravuje osobitné prípady použitia zahraničného tovaru so zachovaním oslobodenia, keď umožňuje, aby dopravné prostriedky na osobné použitie mohli použiť aj iné zahraničné osoby ako osoba, ktorej bol dopravný prostriedok prepustený do režimu dočasného použitia, ak ich na to táto osoba splnomocnila.

Colný úrad môže povoliť, aby slovenská osoba použila dopravný prostriedok na osobné použitie, najmä ak ho využije v záujme a podľa pokynov osoby, ktorej bol dopravný prostriedok prepustený do režimu dočasného použitia. Žalovaný zo spisového materiálu zistil, že žalobkyňa pri colnej kontrole dňa 03.03.2000 pri výstupe zo SR do Maďarskej republiky ako doklad oprávnenosti používať predmetné vozidlo predložila splnomocnenie, resp. poverenie vystavené dňa 13.12.1999 D., v zmysle ktorého poveril žalobkyňu riadením osobného motorového vozidla továrenskej značky R. D. v predmetnom povolení taktiež splnomocnil žalobkyňu na vybavovanie všetkých obchodných záležitostí.

Podstatnou skutočnosťou v predmetnom prípade podľa žalovaného je to, že žalobkyňa v čase colnej kontroly používala predmetné vozidlo za účelom uskutočnenia drobných nákupov v Maďarskej republike, t.j. v rozpore s povolením, ktorým ju D. poveril používaním auta na obchodné účely. Na základe uvedených skutočností žalovaný dospel k záveru, že žalobkyňa používala predmetné vozidlo na osobné účely, na čo však potrebovala v zmysle § 160 ods. 2 druhá veta vyhlášky povolenie od colného úradu. Použitím zahraničného vozidla bez predchádzajúceho povolenia colný orgán slovenskou osobu dochádza k nezákonnému odňatiu tovaru spod colného dohľadu a vzniku colného dlhu v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. a žalobkyňa si mala byť vedomá s prihliadnutím § 2 zákona č. 1/1993 Z.z., že použila tovar, ktorý bol odňatý spod colného dohľadu. Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že podľa § 208 zákona č. 180/1996 Z.z. ak je za splnenie colného dlhu zodpovedných viac osôb, považujú sa za spoločných a nerozdielných dlžníkov. Nemožno preto súhlasiť s názorom súdu, že solidárna zodpovednosť v zmysle uvedeného ustanovenia vylučuje, aby D. aj žalobkyňa boli uznaní zodpovednými za colný dlh samostatnými rozhodnutiami. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 180/1996 Z.z. nevyplýva colnému úradu povinnosť, ak zistí viac osôb zodpovedných za vznik colného dlhu, vymerá colný dlh uvedeným osobám jedným rozhodnutím.

Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že určenie colnej hodnoty je upravené v dvoch medzinárodných zmluvách, ktoré sú záväzné aj pre Slovenskú republiku a to v článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode GATT zverejnenej vo vyhláške č. 59/1948 Zb. a v Dohode o vykonávaní článku VII GATT zverejnenej v oznámení Ministerstva zahraničných vecí č. 152/2000 Z.z., ako aj v zákone č. 180/1996 Z.z. Žalovaný pri určení colnej hodnoty použil metódu vhodných (rozumných) prostriedkov podľa § 34 zákona č. 180/1996 Z.z.. Použitie metódy podľa § 34 colného zákona na ohodnotenie predmetného motorového vozidla bolo splnené v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, použitím rozumných prostriedkov zlučiteľných s princípmi a ustanoveniami medzinárodných zmlúv na základe údajov, ktoré sú v tuzemsku k dispozícii. Pre zistenie podobných údajov a ich porovnanie s deklarovanými údajmi bol použitý katalóg SCHWACKE 2/200, OCCASION IV/1999. Východiskové údaje v katalógu boli korigované jednotlivými zrážkami tak, ako bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia Colného úradu Košice zn. 21669/2006-5632 zo dňa 03.04.2006.

Žalovaný vzhľadom na uvedené dôvody navrhoval, aby Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/40/2007-137 zo dňa 13.02.2009 a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa dňa 23.04.2009 písomne vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny. Krajský súd správne právne vec posúdil, keď konštatoval, že konanie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu žalovaného bolo v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom nebol dôkladne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci a preto jednoznačne správne dospel k záveru, že žalovaný každé svoje rozhodnutie, ktoré vydal, pokiaľ ide o vymeranie colného dlhu iným spôsobom, t.j. porušením colných predpisov musel zrušiť a to už či na základe odvolacieho konania, alebo na základe rozhodnutie ústredného orgánu colnej správy, ktorý dokonca vo svojom rozhodnutí uviedol, že nie je možné určiť osobu dlžníka, preto nie je možné vymerať colný dlh. Na základe uvedených skutočností navrhovala, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/40/2007-137 zo dňa 13.02.2009 v celom rozsahu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP) bez pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd SR z administratívneho spisu zistil, že Colný úrad Košice ako prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie zn. 21669/2006-5632 zo dňa 03.04.2006, ktorým žalobkyni ako dlžníčke kvalifikovanej podľa § 198 ods. 3 písm. c/ zákona č. 180/1996 Z.z. vymeral colný dlh vo výške 193 072,-- Sk pozostávajúci z cla vo výške 65 790,-- Sk, z dovoznej prirážky vo výške 19 237,-- Sk a z DPH vo výške 108 045,-- Sk, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 198 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. nezákonným odňatím tovaru spod colného dohľadu.

Z dôvodu podaného odvolania žalovaný rozhodnutím č. 25858/2006 dňa 28.12.2006 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Košiciach č. 21669/2006-5632 zo dňa 03.04.2006. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán napadnuté rozhodnutie vydal na základe dostatočne zisteného a správne právne posúdeného skutkového stavu vec v súlade s § 46 správneho poriadku.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že účastníčka konania bola dňa 03.03.2000 pri výstupe so Slovenskej republiky do Maďarskej republiky podrobená colnej kontrole vykonávanej colníkmi Colného úradu Košice – pobočka Colného úradu Milhošť. V tejto súvislosti bolo kontrolované vozidlo továrenskej značky B., na ktorom opúšťala územie Slovenskej republiky. Uvedené vozidlo bolo podľa technického preukazu evidované

na meno D. a bolo imatrikované vo Švajčiarsku, kde mala žalobkyňa v tom čase prechodný pobyt. Spolu s technickým preukazom vozidla predložila žalobkyňa aj splnomocnenie, resp. poverenie vystavené dňa 13.12.1999 D., v zmysle ktorého poveruje uvedenú fyzickú osobu, okrem iného riadením osobného motorového vozidla továrenskej značky R. Žalobkyňa v zápisnici o podaní vysvetlenia zo dňa 03.03.2000 uviedla, že ma prechodný pobyt vo Švajčiarsku a vozidlo jej vypožičal jej priateľ, držiteľ predmetného vozidla D. za účelom návštevy rodičov žijúcich na Slovensku a týmto vozidlom chcela vycestovať do Maďarskej republiky za účelom drobných nákupov. Na územie Slovenskej republiky zo Švajčiarska pricestovala dňa 29.02.2000 s úmyslom zdržať sa tu jeden týždeň. Na územie Slovenskej republiky bola bez problémov vpustená po tom, ako oznámila colníkovi, že vozidlo patrí jej priateľovi. Žalovaný v odôvodnení ďalej uviedol, že podstatnou skutočnosťou v predmetnom prípade je, že žalobkyňa (vychádzajúc z prvej výpovede zo dňa 03.03.2000) v čase colnej kontroly použila predmetné vozidlo za účelom uskutočnenia drobných nákupov v Maďarskej republike, t.j. v rozpore s povolením, ktorým D. poveril účastníčku konania používaním auta na obchodné účely. Žalobkyňa používala predmetné vozidlo na osobné účely, na čo však potrebovala v zmysle § 160 ods. 2 druhá veta vyhlášky č. 17/1994 Z.z. povolenie od colného úradu. Colný úrad ako aj žalovaný dospeli k záveru, že konanie žalobkyne naplnilo materiálne znaky vzniku colného dlhu v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z., keďže žalobkyňa odňala tovar – predmetné vozidlo spod dohľadu colných orgánov, ktoré toto prepustili do režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla konkrétnej osobe – D. a zároveň naplnila materiálne znaky povinnej dlžníčky v zmysle § 198 ods. 3 písm. c/ zákona č. 180/1996 Z.z., keďže bola osobou, ktorá získala, resp. držala tovar odňatý spod colného dohľadu a v čase získania alebo uschovávanía tovaru si bola vedomá alebo mala byť vedomá, že zahraničný tovar bol odňatý spod colného dohľadu. Spoludlžníkom v predmetnom prípade je určený samostatným rozhodnutím D., ktorému bol tovar prepustený do režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od odvozného cla, a ktorý zodpovedal za plnenie povinnosti vyplývajúcich mu z tohto režimu.

Krajský súd v napadnutom rozsudku uviedol, že žalovaný ani Colný úrad Košice nemajú doposiaľ jasno, či a v akom rozsahu je dlžníčkou žalobkyňa, čo potvrdzuje 4x vydané a vždy zrušené rozhodnutia Colného úradu Košice o vymeraní colného dlhu, ako aj skutočnosť, že kým prvostupňový správny orgán uznal zodpovednosť z colného dlhu výlučne žalobkyňu, žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia poukázal na to, že spoludlžníkom v predmetnom prípade je určený samostatným rozhodnutím aj D., ktorému bol tovar prepustený do režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla a ktorý zodpovedá za splnenie povinnosti vyplývajúcej mu z tohto režimu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán – Colný úrad Košice vydal rozhodnutie na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci, rozhodnutie nie je náležite odôvodnené tak, aby odôvodnenie poskytovalo skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia a z jeho obsahu bolo možné zistiť na základe akých dôkazov a skutočností a akej právnej úvahy dospel správny orgán k záveru, ktorý je vyhodnotený

vo výroku rozhodnutia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V danom prípade je sporný samotný vznik colného dlhu. Napadnutým rozhodnutím, ktoré je posledné v rade rozhodnutí colných orgánov v tejto záležitosti, colný dlh podľa zistenia colných orgánov vznikol podľa § 198 ods.1 Colného zákona č. 180/1996 Z.z. nezákonným odňatím tovaru spod colného dohľadu. Predmetné vozidlo uniklo spod dohľadu colných orgánov, ktoré ho prepustili do režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla konkrétnej zahraničnej osobe – D. Skutočnosť, že účastníčka konania nakladala s tovarom v rozpore s povolením, ktoré colné orgány dali D. prepustením tovaru do navrhnutého režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla, došlo k odňatiu tovaru spod colného dohľadu, keďže colné orgány na takéto konanie nedali súhlas a nemali o ňom vedomosť (§ 160 ods. 2, druhá veta vyhlášky č. 17/1994 Z.z.). Colné orgány konšatovali, že účastníčka konania používala predmetné vozidlo na osobné účely, na čo však v zmysle § 160 ods. 2, druhá veta vyhlášky č. 17/1994 Z.z. potrebovala povolenie colného úradu. Žalobkyňa je podľa colných orgánov povinnou dlžníčkou v zmysle § 198 ods.3, písm. c/ zák.č. 180/1996 Z.z., keďže bola osobou, ktorý získala, resp. držala tovar odňatý spod colného dohľadu. Spoludlžníkom v predmetnom prípade určený samostatným rozhodnutím je D., ktorému bol tovar prepustený do režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla, a ktorý zodpovedal za plnenie povinností vyplývajúcich z tohto režimu.

Podľa § 157 písm. a/ vyhl. č. 17/1994 Z.z. o oslobodení tovaru od dovozného cla colný úrad prepustí do režimu dočasného použitia s oslobodením od cla dopravné prostriedky na obchodné použitie a dopravné prostriedky na osobné použitie.

Podľa § 160 ods. 2, druhá veta vyhl. č. 17/1994 Z.z. o oslobodení tovaru od dovozného cla colný úrad môže povoliť, aby slovenská osoba použila dopravný prostriedok na osobné použitie, najmä ak ho použije v záujme a podľa pokynov osoby, ktorej bol dopravný prostriedok prepustený do režimu dočasného použitia.

Podľa § 161 ods.1, písm. c/ vyhl. č. 17/1994 Z.z. o oslobodení tovaru od dovozného cla colný úrad zruší oslobodenie od cla, ak dopravné prostriedky sa dali do nájmu alebo výpožičky.

Colné orgány nevyhodnotili súvislosť s ust. § 161 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 17/1994 Z.z. o oslobodení tovaru od dovozného cla podľa ktorej colný úrad zruší oslobodenie od cla, ak sa dopravné prostriedky dali do nájmu alebo výpožičky. V danom prípade je spornou právnou otázkou, či colný dlh, ktorý vzniká ex lege vznikne i počas platnosti

povolenia oslobodenia od cla, keďže ust. § 161 ods.1 vyhlášky vyžaduje konštitutívne rozhodnutie o zrušení oslobodenia od cla. Až následne môže vzniknúť colný dlh. Colný dlh nemôže vzniknúť pokiaľ je platne povolené oslobodenie od cla. Predpokladom každého vzniku colného dlhu v zmysle ust. § 196 a nasl. Colného zákona je totiž že tovar podlieha clu. Pokiaľ teda je povolené oslobodenie od cla, tovar clu nepodlieha a colný dlh ex lege vzniknúť nemôže. S týmto právnym názorom sa musia colné orgány v ďalšom konaní vyrovnat'.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyni priznal trovy odvolacieho konania v sume 60,44 €. Špecifikácia trov konania: vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23.04.2009 (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) t.j. 53,49 € a režijný paušál 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 11. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková

Maska Judikatúry (JU)

Rozhodnutie	Autor	Názov
3 Sžf 65/2009	Najvyšší súd SR	Vznik colného dlhu

Poznámky a komentáre sudcov:

Právna oblasť	Správne súdnictvo - vznik colného dlhu –oslobodenie od cla
Označenie účastníkov	B. vs. Colné riaditeľstvo SR
Číslo konania	3 Sžf 65/2009
Dátum rozhodnutia	11.03.2010
Dotknuté ustanovenie právneho predpisu	§ 157 písm.a), § 160 ods.2, § 161 ods.1, písm.c) vyhl.č. 17/1994 Z.z. o oslobodení tovaru od dovozného cla § 198 ods.1 zák.č. 180/1996 Z.z. Colný zákon
Zostavil	JUDr. Ivan Rumana
Stručný opis riešeného problému / Právna veta/ Ratio decidendi	
<p>Colný dlh nemôže vzniknúť pokiaľ je platne povolené oslobodenie od cla. Predpokladom každého vzniku colného dlhu v zmysle ust. § 196 a nasl. Colného zákona je totiž že tovar podlieha clu. Pokiaľ teda je povolené oslobodenie od cla , tovar clu nepodlieha a colný dlh ex lege vzniknúť nemôže.</p>	